

nyelv-vallás-különbség nélküli egységének megbontására irányított mozgalmán, egészen a bámulatosan különös közszegí nyilatkozatig, mindannyira különösök, hogy csakis a magyar nemzeti érület s a hazafias polgári bátorság megfoghatóságából merített elbizakodásban lehetnek a magyarázatot. — Hanem ezek taglalása nem e helyre tartozván, én állításon igazolásként csupán a budai honvédelem történelmének két mozzanatára kívánom Nagyságodat emlékeztetni.

A budai honvédelem felállításának célja volt megadni névtelen „felisteneink” emlékének, a nemzeti kegyelet adóját a Budavárának bevételével kiutentetett bámulatos vitézségükért, megadni a multnak az elismerést, hogy buzditással szolgáljon nemzedékről nemzedékre a jövődönök.

Nem tartozik köszönetem tárgyának keretébe annak taglalása, hogy miként történt, s hadászati tekintetben helyesen történt-e? hogy Komárom várának felszabadítása után győzelmes hadseregünk a megvert, a bomladozó futamló ellenségnek teljes erővel üldözése helyett Budavárához nyomult, hanem az tagadhatlan, hogy amint az első honvédszár feltűnt a Gellérthegyen a Hentzi által megbombázott Pest város ujjongó lakosságának szemei előtt, Hentzinek Budavárának bevételével megbüntetése nem csak a katonai hírnévnek, hanem a magyar nemzeti becsületnek is kérdésévé lón.

E kérdést névtelen felisteneink dicsőségesen oldották meg, bevették Budavárát s nem is hosszadalmas ostromzárlati működéssel, hanem rohammal vették be. Le kell borulni azon rettenetelen hősök emléke előtt, akik ezt megselekedtek; szabadságharcunknak hős tettekben gazdag történelmében Budavárának rohammal bevételét vitézség tekintetében dicsőségesen kimagaslik.

Az ily tettek emlékeztetének nemzeti hálas kegyelettel megörökítését a szegénnyel gazdaggal közös nemzeti becsületérzete parancsolja, de a Haza jövődjének érdeke is követeli, mert semmi sem alkalmasabb buzditólag hatni az önfeláldozó hazaszeretre, mint az ily dicsőséges tettek emlékeztetének megörökítése.

Ezen hazafiai kötelesség érte indította a budai és ó-budai honvéd-egyletet 1871 május havában tartott közgyűlésén egyhangulag elhatározni, hogy Budavára bevételének emlékére szobor állíttassék, s annak költsége nemzeti adakozásokból szereztesék be.

Mostoha viszonyok gátolták és különféle incidensek zavarták az adakozások gyűjtésével megbízott derék szoborbizottságnak buzgóan kitartó fáradozását, még olyasmi is jött közbe, ami (és nagyon méltán), annyira sértette az agg-honvédek önértetét s annyira felháborította lelküsméretüket, hogy titakozólag léptek közbe, nehogy a halgatag hiperloyalitás fitogtatása, a honvédelem dicsőségének emléké, a Haza bűnös megtamadásának emlékeivel, s hazaszeretettel szent érzelme által sugallott honvéd vitézséget Pest bombázatásának s a monumentális budapesti lánchíd légré röptései bárbar merénylétének „bátorságával” egy színvonalra süllyesztve prosztituálja.

Hanem a honvéd emlék-szobor mindeu nehézség daczára, mégis csak létrejött, de miként jött létre? — úgy hogy 22 évebe került a szobor bizottság kitartó fáradozásának, míg harmincz ezer forintot összegyűjtöttek! 24 év! és nyomorult 30 ezer forint! ilyen nem-

zeti szent ügyben! Megdöbbenél! hogyan történhetett ez?

Megadta a magyarázatot a szobor-bizottság nagyérdemű elnöke dr. Szénássy Sándor honvéd százados főorvos a leleplezőskor tartott beszámoló beazédének im ezen szavaival:

«A nemzet szegényebb sorsu tagjai, áthatva a hazafias érzülettel, mintegy vetélkedve adták filléreiket, de nagy uraink, főpapjaink elmaradtak — Magnásaink, négy kivételével, vagy nem vettek tudomást a megindított mozgalomról, vagy szándékosan távol maradtak adományaikkal, s alig négy-öt kivételével főpapjaink sem áldoztak a nemzet vitézségének emlékére.»

Tehát a szegénysorsu nép a maga véres verejékekkel szerzett filléréivel hozta létre az emlékszobrot, melylyel hősei emlékének a magyar nemzeti becsület tartozott, a papok és magnások, tehát a magyar nemzet azon két társadalmi osztálya, a mely legelőbb tartozik a hazának, mert legelőbb javadalmat élvezi, s még azonfelül kiváltságokat is élvez, az a két társadalmi osztály elenyészőleg csekély kivétellel s így mint testület elzárkózott a magyar nemzet zömét átható hazafiai érület előtt, s tüntető módon elkülönítette magát a magyar néptől.

Nagyon komoly dolog ez: mert nagyon jellemző. Nem akarok keserű lenni, csak annyit jegyzek meg, miután én nem hiszem, hogy ilyesmire példákat adhatnánk a világ történelmében.

Szolgáljon ez azon igazolásul azon állításomnak, hogy nagy szükség van Magyarországon a budai emlékszobron ábrázolt géniusz által jelképezett magyar nő lelkesítő befolyására, mert a magyar nemzet multjának nagy emlékei iránti kegyelet s vele a hazafiai érület egyes társadalmi osztályoknál hanyatlásban van.

Rendkívül különös változásokon ment keresztül Budavár bevételének emlékeztetének megörökítése Magyarországon; két szobor áll Budavárának ennek emlékére: az egyik Ausztria császára állította akkor, a mikor még nem volt Magyarország királyává megkoronázva, és állította annak a Hentzinek tiszteletére, a ki (ilyen az emberi sors szeszélye!) egykoron nyílt ajtók mellett, sokaknak szemelattára osztrák tábornoki egyenruhájára teljes díszben térdreborult labáim előtt, esdekelve, hogy vegyem oltalmam alá családját, s hűségeseke valja magát a magyar haza iránt, kért, nyujtsak neki alkalmat hasznos szolgálatot tenni a hazának, siettem őt felmenni az arcomat piritó helyzetből, a kért oltalmat megadtam, a kívánt alkalmat kiszolgáltattam; s ő ezt azzal viszonozta, hogy (nem tagadom: vitéz) védőjévé szegődött Budavárnak, a még nem magyar király, osztrák császár szolgálatában a magyar nemzet ellen megbombáztatta Magyarországot nyílt fővárosát, legbe akarja röpteni Duna-hídját, megtagadta Budavár átadását törvényes urának, a magyar nemzetnek.

Küzdött ellene, vitézül védte a rossz ügyet és sok vitéz magyarnak verét ontotta, — a mi magának is életébe került. Az ő emlékének szól a Budavár bevétel első emléke: a Hentzi-szobor. Akkor állítottatt, mikor Ausztria császára orosz fegyverek segítségével kitörölte az államok sorából az ezer éves állami életű Magyarországot, s tartományává süllyesztette az ausztriai császárságnak,

bőre oly fehér volt, mintha vér sohasem pezgett volna alatta.

Es a nyalka legényt, ki sohasem hitt az éjszaka rémeibebe, megvarazsolta a szépséges halott leány, mikor csillogó, fekete szemével reatekintett. És a legény lement a temető arkába, mivel a leány kezeivel is integetett felé s megcsókolta a sápadt leányt. . .

Es másnap a temető arkában halottan, sápadtan lettek a legényt, csupán az ajkán volt egy kis veres folt. Mert a halott leány kicsókolta a leiket, a szivét. . .

S a gyermek, ki az ily meséket hallotta, meg nagy korában is inkább elkerüli éjszaka a temetőt, mintsem, hogy kihívja a gonosz leiket kárhözatos hatalmat. És ha éjszaka megcsörren az ablak, vagy ha a világosság után haital madar repül a házra, felhőszakadik mindenik, még a kiszolgált katona fia is.

Nekem is mondták ily meséket. A varázs rajtam is erőt vett. És bár nem is felek azoktól a jámbor, fagyos halottaktól, mégis sokszor felzúgott kezeletem, érzékeny idegim megerzik, hogy neha csoda dolgok történnek körülöttem. S mintha a fojtott szoba levegőben, mikor mar lefeküdtem, rejtelmes árnyalakok mozgatnak szárnyaikat s kergetnek felem azokat a rémesebbél rémesebb álmoképeket, melyekre meg a nap reggeli fényénél is borzalommal gondol vissza az ember.

Talán nem is egészen csak a beteges képzelet szüli ezeket az alakokat, álmokat? Hisz megtörténik, hogy egy halálozást, vagy nagyobb fenyegető betegséget, szerencsétlenséget hogy úgy mondjam — álmában előre megsejdit az ember. Bar sokak, kiknek a napi munkától nem oly felszigazott az idegzetük, meg napközben is gyötörtetnek az ily előérzetektől, látományoktól. . .

Rejtelmes szellem világ él körülünk,

a mely még csak nem is oly idős, mint én vagyok.

26 éve már, hogy Ausztria azon császárájában, aki ezt a Hentzi-szobrot ily körülmények közt, ily emlékezetek érdekében felállítatá, hű lojalitással alkotmányos királyát tisztelti a magyar nemzet, uylátszik nekem, hogy ennek a mint a tisztelővel megvan, ugy a tisztelőnél is meg kellene lenni a maga logikájának és ugy gondolni, hogy ehhez a logikához a lojalis magyar nemzet jámbor nemzeti érzelmének kimélete is hozzá tartozik.

A Hentzi-szobor Budavárának még most is áll!

Budavár bevételének emlékére a másik szobrot a Hentzit legyőzőtt magyar honvéd vitézség tiszteletére állította a magyar népek hazafias érzelmi kegyelete.

Minő ellentétes érzelme-iránynak ad kifejezést annak a két szobornak együtt létezése Budavárának! mennyire jelzi a visszasszágott Magyarország jelenlegi állapotában!

Az első szobor felállítására arezul-csapása volt a magyar nemzetnek, az pedig, hogy a másodiknak felállításához a királyi ház hozzá nem járult, azt jelenti, hogy az udvar nem rokonszenvezik annak a magyar népek érzelmeivel, a mely a Haza hős védjei emlékének megadta a maga szegénységéből a hálas elismerésnek s a kegyelet kötelességének adóját, hanem azon főpapak és magnások érületi rokonszenvezik, a kik a maguk gazdagságából a nemzeti kegyelet adójához hozzájárulást megtagadták. Ez is egy jele a közállapotot visszasszágának, nincs meg az összhangzás, — ne mondjam irányegység az udvar és nép között.

Nem egészséges állapot ez, bizony mondom ennek is megvan, mint minden társadalmi visszasszágának a maga történelmi süllyedése.

En amondó vagyok, mélyen tisztelt ur-hölgy, hogy magának az uralkodóháznak, éppen annak érdekében nagyon böcs tanács volt volna, ha valaki megértette volna a királyi házzal, hogy saját jövődjének érdekében nagyon okosan cselekednek, ha jelét adná, hogy azonosítja magát trónusa erős támaszával, a magyar népek, kegyeleles érzelmeivel. Mennyi szivhódítás, — volna ennek jutalma, hódítás, mely egy uralkodóháznak mindennél többet ér, a mi fegyverrel megszerezhető, nem én mondom, hanem a történelem bizonyítja, — s éppen korunkban sürűbben bizonyítja mint máskor akár-mikor, hogy trónus dől trónus után, ha nem azonosítja magát a nép érületével s elbizakodottan csak feyyeire támaszkodik.

Es amondó is vagyok, hogy azok a főpapak és magnások, a kik a nemzeti kegyelethez a hozzájárulást tüntetőleg megtagadták, saját osztályuk érdekében nagy oktalanságot követtek el. Nagyon szívsó a nép emlékezte, nemzedékről nemzedékre száll, s tessék akár-kinek is a világon — az emberidolgok sorja hozza magával, hogy a válságok órája mint a hajnal az éj után — el nem marad. — pedig — azt is ezer évek krónikája bizonyítja, hogy mikor a válság órája út, a nép csinálja a történelmet.

Hanem annak a második budavári emlékszobornak, melynek gyönyörű mintájával engem a sebzett honvéd homloka felé hajló géniusz által jelképezett magyar nők megaján-

melynek létezését tagadja ugyan a tudós, de a mely azért ritkán megnyilvánuló titkaival, — talán okkal, talán ok nélkül, — néha még is felizgat, megborzaszt bennünket.

Es ilyenkor mintha én is látnám azt a sápadt, szépséges halott leányt.

Ott fekszik a temető arkában. — A fü, a virág megtörik, meghervad alatta. És a föld fakról lesodort level is megsárgul, ha testére reá esett.

A hold ezüstös sugarait megrezgettetik az éj bogarái, a mint zümmögve futkosnak, repdesnek csillogó szárnyaikkal e foszlékony fényűságon.

A városi toronyban, mint valami siró gyermek szivvelő jajszáva, vagy csilingel, ugy bong a lélekharang.

Es a sápadt halott leány ott fekszik a temető arkában, tisztán, fehér patyolatban, melyet csak ott pirost folt, a hol azelőtt a leány szive dobogott.

Lassan feluyítja szempilláit. S lefut az az égről a szikrázó csillag is, amelyre csak nagy fekete szemével reatekintett.

Majd megmozdítja áttetsző ujjait. S intetet, szövi a varázshálót, melybe mindig kerül egy-egy nyalka legény.

A legény iemaszik hozzá az árokba. Megölelik egymást. Kipirul lassanként a halott leány sápadt arca, de egyre fehérebb lesz a legény.

Csokolják egymást. Sir-ri a lélekharang. És másnap már az árokban a nyalka legény fekszik halottan, sápadtan. Csak az ajkán piroslik a vér. Szemei alatt sötétkék karikák. Mert a sápadt leány kicsókotta a nyalka legény lelkét, nyalka legény szivét.

Ámbátor, — ugy mondják — manapság már a szépséges sápadt leány nem is mindig fekszik a temető arkában. . .

dékozni kegyeskedtek, s melyre én homályosodó szememmel mint oltáromra tekintek, annak történelmében van még a felhozottakon kívül egy mozzanat, melyre emlékeztetni akarom Nagyságodat és a Magyar Néket, kiknek nevében engem Nagyságod szivemre ható sorraival és a nagyszerű adománnyal megtisztelt.

Midőn a hazafias ihlettségű magyar művész, a budai honvéd emlékszobrot a szegényebb sorsu magyar nép filléréiből mesteri kezzel megalkotá, a magyar országgyűlési képviselőháznak többsége nem akarta ugyan a ház minden tagját a szoborleleplezésnél testületileg megjelésnére kötelezni, de azt nem csak többségi szavazattal, hanem partikuláriság nélkül egyhangulag elhatározta, hogy a képviselőház, tehát általa az egész magyar Nemzet, a leleplezésnél hivatalosan képviseltesse, annak jeléül, hogy a Magyar Nemzet képviselőháza a Nemzet nevében magának valja a Nép azon hazafias érzelmi kegyelejét, mely azt az emlékszobrot létrehozta, s ennek ország-világ előtt kiütetésévegt elrendeli, hogy elnöke a Magyar Nemzet képviselőinek s általuk az összes Magyar Nemzetnek nevében a leleplezésnél koszorút tegyen le a hazafias magyar vitézség emléket megörökítő honvédszobor talapzatára.

Megtörtént, ünnepléses díszszel történt meg; de egy ember hiányzott az ünneplésnél; éppen az hiányzott, akinek elengedhetlen kötelessége volt volna jelenléte által uyiltan vallomást tenni a világ előtt afelől, hogy Magyarország kormánya szolidaritásnak érzi és valja magát, a magyar szabadságharc dicső emlékei iránt táplált nemzeti kegyelettel.

Magyarország miniszterelnöke ez elengedhetetlen kötelességének elmulasztásával igen rossz szolgálatot tett az uralkodóháznak, mert arra adott okot és alkalmat, hogy az európai közvélemény diszonanzáci sejtjen az „udvari” és a magyar nemzet érzelmei között, ami bizony nem szolgál a monarchia tekintélyének akár öregbítésére, akár előnyére; — megsértette mulasztásával a nemzeti hazafias kegyeletének indulatát s még alkotmányserstést is követett el, mert a parlamentáris kormány rendszer sarkalatos alapelve megkivánja, hogy a kormány elnöke vagy szolidaritásba helyezze magát a képviselőház határozatának szellemével, vagy ha ezt nem gondolja megtehetni, adja be lemondását; sem az egyiket, sem a másikat megenni olyan dolog, a mit én a parlamentáris kormányrendszer természetével összeegyeztetni nem tudok.

Miután nem szorítokva hálas köszönetem kifejezésére, annyira visszaélek Nagyságod tüntelmével, hogy a budai honvédek szobor történelmének viszontagságait is emlékeztetve hazai magamnak szabadságot venni batorkodtam, nem gondoltam, e viszontagságok utolsó fázisát hallgatással mellőzhetni, minthogy azt egy nevezetes jelenségnek tekintem a közállapotok azon visszasszágában, mely a hazaszeretettel felelevenítését a nemzet élet-halál kérdésévé teszi Magyarországon.

Hazaszeretettel! nem a röppenő percz előnyeivel számolgató hideg okoskodást, amiről meg vagyok irva az „Ember tragédiájában”, hogy „a cselekvésnek hála”, hanem a megértelem kiván a hazaszeretettel. Az értelem világában a nő az uralkodó. Szép hivatása a nőnek, megteremteni a családi boldogságot, de a Magyar Nőnek más hivatása is van, az, — hogy őrangyala legyen a polgári bátorságban megfoghatkozó magyar hazában, a hazafiai teltreke buzditó hazaszeretettel meleg érzelmének. Hát hajoljon is a budai honvédszobor géniuszában jelképezett magyar nő a sebzett homloku hősbén ábrázolt magyar haza felé; hajoljon nemcsak könyörülettel érzéssel, hanem ápoló karokkal is.

Az érdemetlenül, reám tehetetlen öreg emberre pazarolt kegyességért köszönetül mást, mint atyai indulatu áldásomat nem adhatok! — Fogadják azt tőlem kegyesen. Istent velők!

Nagyságodnak

hálaára kötelezett áldozatos szolgálója:

KOSSUTH LAJOS.

KÜLFÖLD.

A lengyelek kérelme a magyarokhoz. Azok a lengyelek, a kik részt vettek a magyar szabadságharcban, felhívták akarunk intezni a magyar néphez, kérvén, hogy nezzek a magyarok a régi fegyverbarátságát és mondjának le a tengerszéről, erről a kis-karpati töről, melynek birtokáért régen folyik a harátör, a miből Galiciában lengyel nemzeti katarbét csináltak. Magyarország néve — mondják a lengyel honvédek — ez a talpalatnyi föld jelentőség nélkül való, terméketlen vidék, holott a lengyelek százados emlékeket fűznek hozzá s nemzeti szempontból nagyra tartják. A lengyel nép nagyon szeretné fentartani a magyarság és lengyeliség kölcsönös barátságát, s még mindig reméli, hogy ebben a kérdésben előkényesre talál a magyaroknál.

A spanyol király bérmlátatása. A kis spanyol királyt a jövő hónapban bérmlátják meg a madridi székesegyházban. Mint San-Sebast anból táviratozták, a regens királyné megkérte a papát, hogy képviseltesse magát az ünneplés egyházi szertartáson. A pápa örömmel teljesítette egyik legbuzgóbb hívének kérését és Getomi bitorost bizta meg a képviselével.

A brazil
okt. 3. A „Frac
arról értesül, h
hadibajók para
nagygyal, hogy
szakkal fogják
okt. 3. A „N e
Montevideoból:
lázadók tegnapi
megjűitottak és
tokkal lövöldöz

Ha
Találkozó
egyesület Otthon
Sétahang
vasárnap d. u.
Okt. 18. Va
Nov. 1. Egy

Uj
A magyar

Grof Csák
fontosságu ren
lamennyi közg
lyen szomorú
között statiszt
nyelv tanításá
golasáról szoln
terintkezés
szedelem elhár
hogy ez az ers
és közigazgatá
szigorú rende
ros hazafias k

Adjuk e
szóra az alább
A magya
évi XVIII. t. o
ban ismételen
népköztatási ta
déséről beérke
hogy az emitt
tanítója közül
vev októdi kegy
melyben a ma
egyáltalában n
2984 tanítói e
mzatotai tanít
Ezen ad
az emittett tö
re hájtása iru
gek még most
tezkedéseket.
letek szigorú
Felhívó
az 1885 évi
adott körrent
mikép a tapan
vegett az idez
állapítsa meg
ten működő
melyik magya
sa tekintendő
Értesítse
tót, illetőleg
kifogásolt tan
zottság által
alkalmaztatna
tással bíró ta
nem tudó tar
iránt azonnali
Hasonló
tanítókat alk
lel nem bíró
Felhívó
ságot, hogy e
nem felel me
eredménye az
ményényeinek
kelt iskola f
bizottság ált
tegye meg a
nyelv tanít
iránt.

Ha a k
nem történe
sának azonl
a közigazg.
hogy az 187
pontja értele
A kir.
tam, hogy a
közö és birt
gatási bizott
Jelen a
endő összes
végűg az e
általános je
Budape

* A
ismét udjon
Gergelynek,
vesztéségre t
e r e m e t t
gának a dar
kalommal ne
meg arra al
talunk, hogy
jének a deb
kert aratot
udvari kam
azonban teg
komikus ala
a szerzőnek
bálya meg k

KARDOS LÁSZLÓNÁL
KOSSUTH-UTCZA.

**Férfi, női és gyermek
fehérneműek**

Tréfás-rajzu gyermek zsebkendők.

Finom női és uri batistkendők.

Legjobb faj harisnyák.

Legszébb francia ruha-flánellek.

Elegáns koesi-pokréczok.

Legjobb faj flánelle takarók.
(44 k.) III

Eszenciákat

rum, cognac, mindenemű szesz italok, asztali likőrök és különlegességek azonnali elhibázhatatlan elkészítésére a legkínzóbb minőségben szállítok.

Azonfelül ajánlok 80 fokú, vegyes üszi ecetesszintet kellemes bor-ecet és közönséges ecetek gyártásához. Leírások és használati utasítások ingyen mellékeltemek.

○ Kiváló eredményért kezeskedek. ○
Árllapot bérmentve küldök.

Pollák Károly Fülöp
Eszenciák-különlegességek gyára: Prág.
(421.) Megbízható ügynökök kerestetnek.

Kolera ellen!

BORKIVONAT!

Csakis szerezsen fejjel valódi, hamisítványoktól óvakodjanak!

Kapható a legfinomabb fűszer-, csemege- és gyógyfű-kereskedésekben, gyógyszertárakban, kávéházakban és cukrázdákban.

Vezérképviselők:
Pfau és Társa, FIUME.
(393)

ZONGORÁK
(378) és pianinok b-? naldan nagy választékban a legújabbakkal együtt áron, kapinok, továbbá a széleskörűben elterjedt **ARISTON és MANAPAN** hangszereket javított állapotban, valamint átbeszélésüket és zongorák helybeállítását olcsón, gyorsan és pontosan elvégeztetjük. Ugyanígy ZONGORAVITTSZAKAT és HANGOLÁST is végeztetünk.

SZENDRŐSÁNDOR
ZONGORA KÉSZÍTŐ
N.-VÁRAD-UTCZA 2123 SZ.

Fogadó helyiség bérbeadása.

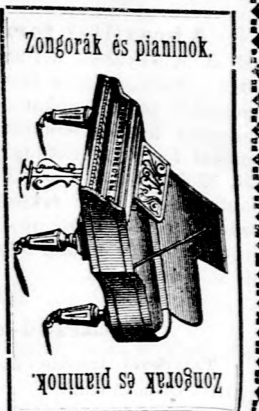
Sámszon község tulajdonát tevő, a község központján levő vendéglő helyiség

a f. év október hó 11-én d. e. 9 órakor a község házában nyilvánosan haszonbérbe fog adatni.

Az árverési feltételek a jegyzői irodában az árverésig megtekinthetők.

Sámszon, 1893 szeptember 20-án.

Kovács Károly, főjegyző. (428) 2-2.
Nagy Sándor, főbíró.

SZÖNYEGEK

függönyök, ágy- és asztal-terítők

bútorszövetek és viaszkos-vásznak

takarók és lópokrócok

SZABÓ LAJOS FIAI CZÉGNÉL.

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA
(FŐTÉR 1828. SZ. A. CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
teljesen újonnan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:

takarékpénztári, kereskedelmi
ügyvédi és községi nyomtatványokat.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

KÉSZIT:
Gyászjelentéseket, bái- és lakodalmi meghívókat.
ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TÁNCZRENDEKET és ÉTLAPOKAT.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések **ERDÉLYI ISTVÁN** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánkat, hol északkeleti Magyarország legrégebb és legelterjedtebb politikai napilapja a **„DEBRECZEN”,** és a szintén elterjedt **„DEBRECZENI HIRADÓ”** is nyomtatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szíves pártfogásába.

Izléses kiállítás!
Jutányos árak!

Hirdetések a **„DEBRECZEN”** című lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,
bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
MINDENEMŰ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással **jutányos árakon.**

Bírósági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.

XXV. évfolyam

Előfizetési árak helyben, vagy postán
Egész évre 10
Félévre 5
Negyedévre 3
Egy hóra 1
Egyes szám 4

lap szellemi részét illető
emény a szerkesztésbe
bermánya küldeni

Előfizetési hely
Teleki K. Lajos könyvkereskedés
és a kiadóhivatalban. (Főtér
száma.)

A negyedik
lletel kérjük föl el
újítására s mindazok
hatraleiben vannak
Vidéki t. előfizetői
lani tévedések elke
egyszerűen e címre
deni: a »DEBREC
reczen.

A »Debreczen»

Szatmárvármegye

— A
Szatmárvármegye
zottsága —
tegnap, okt. 6-
közgyűlést, me
reczen sz. kir.
főrendiház refer
átirata is ki v
lasztmány az
másul vételét
Jékey Zsigmond
getlenségi és
megokolt, lelke
nyozta, hogy
sége hason-sze
országgyűléshe

A beszéd
tását: a köz
elfogadta a
Jékey Zsigmond
leg haragzott:

Tisztelt

Debreczen
tóságának átl
denekelőtt kijel
semet, hogy
mely mellett
nek nem ta
nak egyetlen
sem a hazán
meghagyassék
reformáltassék
nem szerinte
a liberalizmus
viszonyok kap
követelőleg le

A »DEBR

A vén »za

(Visszaemlékezés)

Van nekem
Józsefvárosban
módu asztalos
Templom-utczán
Sámuel.

Nem mai
évhez. Erős, tré
A szomorú kor
tokban maradt
lelket, mert au
része, a mit az
közölt, épen el
bécsi kormány.
Eyebektől elte
az en kedves
Makkot, Fügyl
többi ismert es

Ez év ta
voltam, a midé
bácsi. Nagy so
ha asztmája da
madik emeletre
Ki is sült
udvariasságból

Előhuz za
külö irással és
— Tetszi
Belepillan
tom, hogy Pető
cz. költeménye
— Hogy
nyolcz éves kö
megvirágcsoltat
vülről s így ka